



תת"ע 5240/04/19 - אלבז יצחק נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5240-04-19 מדינת ישראל נ' אלבז יצחק
תיק חיצוני: 14118114348

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	אלבז יצחק
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 5.6.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 11.4.19 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב על מדרכה שלא לשם חצייתה כדי להכנס לחצרים או לצאת מהם, בניגוד לתקנה 38(א) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 16.10.18.

ישיבת הקראה נקבעה ליום 5.6.19, אך המבקש לא התייצב לדיון, ובנסיבות בהן הוצג אישור מסירת הזמנה לדיון אשר לא נדרש, נשפט המבקש בהיעדרו, ונדון לקנס המקור הקבוע בצד העבירה.

בבקשה שהוגשה ביום 2.10.19 טען הנאשם, כי לא קיבל את ההזמנה לדיון "שנובע מכך שהוחלף הזכיון של רשות הדואר והסניף היה פתוח לסירוגין ושעות הפתיחה היו קצרות", וכי "יש לי טיעונים חזקים להוכחת חפותי".

עד היום לא ניתנה תגובת המשיבה, ומכאן החלטתי, על בסיס החומר הקיים.

לאחר שבחנתי את טענות המבקש ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דיון



על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

בענייננו, המבקש לא הוכיח סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

כפי שעולה מאישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדין נשלחה למבקש וחזרה בציון 'לא נדרש'. כאשר הזמנה לדין נשלחה בדואר רשום לכתובת המדווחת במשרד הפנים וחזרה בציון "לא נדרש" חלה חזקת המסירה (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018), פסקה 42; רע"פ 805/09 **שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.02.2009)).

בענייננו, המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א. לתקנות סדר הדין הפלילי. נהפוך הוא, מטענת המבקש כי לא קיבל לידיו את הזימון לדיון "מכך שהוחלף הזכיון של רשות הדואר והסניף היה פתוח לסירוגין ושעות הפתיחה היו קצרות" עולה, כי אכן דבר הדואר לא נדרש על ידו, ולפיכך אי קבלת ההזמנה לדין נעוצה במחדלו, ואין למבקש להלין אלא על עצמו.

בנסיבות אלה, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה המוטל עליו כדי לסתור את חזקת המסירה.

המבקש גם לא הוכיח טענה לעיוות דין. בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018)).

על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

בענייננו, לבד מהכחשה כללית של המיוחס וטענה ש"יש לי טיעונים חזקים להוכחת חפותי", לא נטענה טענה ולא הונחה תשתית ראייתית המצביעה על סיכויי הגנתו של המבקש, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.

בנסיבות המתוארות לעיל, דין הבקשה להידחות אף ללא קבלת עמדת המדינה.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחת.



עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"א חשוון תש"פ, 09 נובמבר 2019, בהעדר
הצדדים.